

Clara Teo

~

Mirioná 3.C.

Právě vám příběh
o dvou skřítcích jménem
Ela a Teo, jejich
kamarádi jsou menší než
pampeliška, žijí na školní
zahradě, nemají žádné
schopnosti, jenom, že je
vidí jenom některé děti.

2. Jednoho dne Eva se probudila paprsky
slunce, Eva seem žírdi, přišli z Chaloupky.
Na školní zahradě se pilo sluníčko, Eva, se
si, probudila brýško, Eva řekne se, ja
mam hlad.

3. Co kdybychom se šli
podívat nikam do školy,
dobře, řekl Teo, a vydali
se. Cesta šla docela
dlouho, protose Ela a
Teo mají malé nožky.

Tak šli do školní jídelny. A tam slávj nose brída 3.C. Oni je
potkali! A Klára vykřikla. Áááááá!!! Co jěčj? Dlá se

Denis! Tam tam tam jsou skúci!! Já nic nevidím. A já se
pám. Proč vás někdo nevidí??

5. Ela řekla, protože má vidět jen tři, co mají různé obličejí. A Teo řekl: a proč bych se měl převlíkat do různých? A Ela řekla: neby Sulpasu, přece oni se musí převlíct. Tak když oni se musí převlíct, tak já si dám alespoň různé celánku řekl Teo. Celánky jsou pro holky ne pro kluky, řekla Ela: a Teo spustil, ale když je to úplně jedno! Ale to fakt jedno není! A druhý den ve škole Ela řekla Teo by Teo pama bujesi si na tu kláčku? No jistě ne. Kláčku přece nejde zapomenout. Tak Klánka řekla celé škole, aby všichni přišli všichni v různých a nezapomeně na ponožky. Tak šel každý den do školy všichni v různých, i když se klukům nechálo.

dan...
 de muai...
 mahl...
 ughne...
 by...
 memoul...
 e...
 datti...

6. Tak od té doby, kdo potřeboval pomoc od Ely a Tea se
jsem stálo oběch do mířička. A věřte tomu, že Mejrić ne
mířivěm chodila paní učitelka a paní asistentka.

